

COMITÈ EXECUTIU DE L'POSI, SECCIÓ DE LA IV INTERNACIONAL A L'ESTAT ESPANYOL - 6 AGOST 2020

És l'hora de la República

Tota la premsa ha anunciat el dilluns 3 d'agost, reproduint un comunicat de la Zarzuela, que el rei emèrit Joan Carles I fugí d'Espanya, se suposa que a la República Dominicana, encara que segons el seu advocat segueix a "disposició judicial".

Tota la premsa, amb poques excepcions, llança les campanes al vol saludant l'acció valenta del pare i del fill, i la complicitat del govern de Pedro Sánchez.

Al marge de les anècdotes i detalls que omplen els mitjans de comunicació, el que està en marxa és una enorme operació de salvament del règim monàrquic, instaurat per Franco. Els mitjans de comunicació internacionals, fent-se ressò dels interessos del capital financer, dels governs europeus, de les institucions internacionals i evidentment de les heretades de la dictadura, donen suport i impulsen aquesta operació.

Tots són conscients que està amenaçada la Monarquia, clau de volta de l'Estat espanyol, en un moment crític de la crisi de l'imperialisme i de tots els estats imperialistes, accelerada per la pandèmia.

L'enfonsament econòmic d'Espanya, en un marc de descomposició del mercat mundial, és producte no només de l'agreuiment de la crisi del sistema capitalista sinó també del desenvolupament extrem del parasitisme de l'economia, que ha estat la tònica dels 40 anys de joancarisme. L'entrada a la Comunitat Econòmica Europea el 1986 i la instauració de l'euro el 1999 han imposat el desmantellament de la indústria (el seu pes va passar del 32% del PIB l'any 80 al 12% ara). Espanya s'ha transformat en un país "de turisme", d'agro-exportació facilitada pels salaris de misèria i la sobreexplotació de la mà d'obra immigrant, d'exportació de cotxes produïts a Espanya per les multinacionals. A això s'afegeix el debilitament extrem de serveis públics essencials com la sanitat, per les polítiques de governs de tots els colors, centrals i autonòmics, al dictat de la UE, és a dir del FMI, i les conseqüències les està pagant la població al preu de desenes de milers de morts, i del tractament indigne dels ciutadans més grans.

L'agreuiment de la crisi del règim monàrquic

La crisi econòmica, que ha seguit al desastre sanitari (producte de les retallades), ha accelerat una crisi política que toca de ple al règim monàrquic.

La fugida de Joan Carles I, després de la seva abdicació al juny de 2014, qüestiona tota la reforma del franquisme, anuncia la caiguda dels borbons, del seu paper com a capitans generals que pretenien atemorir els pobles -com va fer Felip VI en el seu discurs del 3 d'octubre de 2017 contra el poble català-, dels borbons caps dels jutges que persegueixen les llibertats de la joventut i fins i tot dels elegits pel poble. Caurien així els agents i comissionistes privilegiats dels Estats Units i les multinacionals a Espanya.

Amb ells es qüestionen també els pactes de la Moncloa i la política dels dirigents dels partits i organitzacions, inclosos els que es reclamen dels treballadors, que van pilotar la transició lligats als franquistes. Els successors actuals d'aquests dirigents segueixen sostenint a la Monarquia. Ho reivindica l'editorial de l'ABC -portaveu oficials de la Casa Real- del 5 d'agost que conclou dient: "El cap de l'Executiu (o sigui, Sánchez) va expressar ahir el seu suport al sistema de llibertats i de drets del 78 i a la Monarquia Parlamentària, i des d'aquí ho celebrem".

La responsabilitat de govern Sánchez és total

Les declaracions altisonants de PP, de Vox o de Ciutadans, mostrant el seu caràcter franquista, no poden amagar que el primer responsable de la fugida és el Govern, que recolzat en les Corts i l'aparell judicial, pilota la maniobra per salvar el règim. Directament preparant la fugida, o amb suposats debats o comissions parlamentàries per marejar la perdua i intentar enganyar el poble. La vicepresidenta Carmen Calvo, que apareix com a portaveu de l'operació, va insistir ahir dimecres en què Joan Carles no està fugit, ratificant les declaracions del Tribunal Suprem que no està imputat (òbviament si ells no li imputen...).

Això planteja la contradicció existent entre el mandat que els diputats i altres electes reben del poble i la impossibilitat d'exercir aquest mandat en el marc d'aquestes institucions, pilars del règim monàrquic; planteja, en definitiva, la incompatibilitat entre democràcia i herència franquista.

El caràcter espuri del Congrés dels Diputats ha aparegut amb tota claredat, lligat com està a les ins-

titucions heretades de la dictadura. Per als treballadors i els pobles d'Espanya és més necessari que mai obrir el camí a la República, convocar Corts Constituents que donin el poder als pobles, que instaurin la democràcia, satisfacin les reivindicacions de la majoria, organitzin la República basada en el dret d'autodeterminació dels pobles.

Prou!

Per als treballadors, per als pobles, per a la joventut, per als aturats, per als pensionistes, per a tots els sectors oprimits de la ciutat i del camp, no hi ha diferència entre el fill i el pare. No es tracta d'una crònica de "successos" més o menys frívols, es tracta que no han pogut amagar més el caràcter corrupte de la Monarquia i del capital financer. Qui pot amagar que les grans empreses de l'IBEX 35 són les beneficiades de la crisi, a costa del poble treballador, que la CEOE dicta al govern exempcions d'impostos i que no s'anul·lin les reformes laborals, que els governs europeus en el Consell Europeu imposen condicions antiobreres a les suposades ajudes?

La "fugida" de Joan Carles posa encara més al descobert el caràcter corrupte d'aquest règim, enemic dels drets socials i democràtics; posa encara més al descobert l'entramat institucional en què es basa el poder del capital financer, de la gran banca i les multinacionals. Per protegir-se del desastre econòmic, de la descomposició social, els treballadors i els pobles estan confrontats a la necessitat d'acabar amb aquest règim.

Què vol dir REPÚBLICA avui, aquí, a l'Estat espanyol

República no és canviar un rei per un president: és el poder per al poble, per als treballadors i treballadores i els pobles.

República és acabar amb les institucions franquistes, com l'aparell judicial.

República vol dir drets socials, sindicals i democràtics, derogació de les contrareformes, prohibició dels acomiadaments.

República és la pau, restablir la sanitat, l'ensenyament públic.

República és derogar la llei mordassa, alliberar els presos polítics i acabar amb totes les lleis repressives.

República és reconèixer el dret d'autodeterminació dels pobles, per fer possible així la unió lliure de pobles sobirans.

Només l'acció dels treballadors i els pobles pot portar LA REPÚBLICA

En el dia d'avui, en què s'anuncien les primeres manifestacions en diverses ciutats de l'Estat contra la Monarquia i per la República, en que organitzacions com les Joventuts Socialistes i moltes altres i instàncies sindicals com les CCOO de Navarra es pronuncien per la República, en què el Parlament de Catalunya està convocat aquest divendres per tractar sobre el tema (recordem que el 2018 ja es va pronunciar per la República) ...

En aquest moviment que ja està en marxa, que aspira a acabar amb el règim, es combinen les aspiracions dels pobles, en primer lloc el poble de Catalunya, les reivindicacions dels treballadors, la joventut i la població, en una situació de conjunt que cerca l'aliança per enfrontar-se junts a el règim.

Tots aquests esdeveniments mostren el camí per acabar amb la Monarquia, per avançar cap a la República, que no serà producte d'una maniobra o pacte de palau sinó l'expressió democràtica de la majoria social.

Totes les organitzacions que diuen parlar en nom dels treballadors i els pobles estan confrontades al següent dilema: o seguir lligats a aquest règim, encara que sigui amb mesures que pretenen democratitzar l'indemocratizable o posar-se al servei del moviment de masses per proclamar ja la REPÚBLICA.

Aquest és el camí en el qual s'integren a Espanya els partidaris de la secció de la Quarta Internacional, donant suport i participant en totes les mobilitzacions que vagin en aquest sentit.

6 agost 2020

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web:: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta